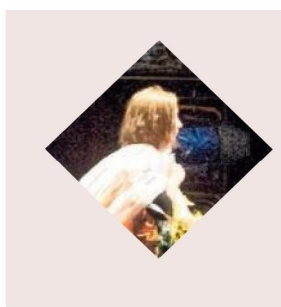

Kruisvaarders op roze sneakers in 'Kruistocht' naar Thea Beckman

Theater

Kruistocht, coproductie van Marjolijn van Heemstra, Theater Artemis en Trouble Man. Gezien: 4/10, Verkade-fabriek, Den Bosch. Tournee t/m 23/12. Inl: artemis.nl

Op de middelbare school lazen Marjolijn van Heemstra en Sadettin Kirmiziyüz *Kruistocht in spijkerbroek* (1973) van Thea Beckman. In deze jeugdklassieker belandt de moderne Dolf in een Middeleeuwse kinderkrustocht. Steeds vaker moesten de theatermakers aan het boek terugdenken.

In *Kruistocht*, geregisseerd door Jetse Batelaan, nemen ze daarom hun zontjes mee op een educatieve roadtrip door Frankrijk. Een „anti-krustocht” is het, om het vijanddenken voor te zijn.

Ze bezoeken historische trekpleisters, stuiten op dorpjes vol Front National-affiches, op vluchtelingen in een chateau en wanneer er een agent opduikt, wil hij alleen Kirmiziyüz' paspoort zien. Het racisme blijkt volop te broeien.

Ondertussen stampen onophoudelijk kinderen over het toneel. Eerst zijn het nog schimmen, maar langzaam wordt het doek waar ze achter lopen gehesen en verschijnen hun schoenen, dan ook de broekspijpen. Ze dragen gewaden, gemaakt van Europese vlaggen met hier en daar een emoticon. Als moderne kruisvaarders op roze sneakers.

Hoewel een kruistocht een uiting van religieus fanatisme is, komt dat thema amper aan bod. Van Heemstra en Kirmiziyüz vatten het boek op als een waarschuwing voor het terugvallen in Middeleeuwse toestanden, waardoor de kinderkrustochten opeens niet meer symbool staan voor het doorslaan in geloof, maar voor de haat tegen het vreemde. De jihad of Christelijke fanatici die hun kinderen bijvoorbeeld weigeren te vaccineren, zijn slechts een voetnoot. Dat voelt geforceerd.

Bovendien bewandelen de spelers heel wat zijpaden. Er is een column over de segregatie in Van Heemstra's wijk (haar zontje als enige blonde knul in het klimrek). Er is een stukje over kinderrechten, de epidemieën in een vluchtelingenkamp en iets over het combineren van moederschap en carrière.

Het geheel is zo rommelig als de Belgische wegen die naar Frankrijk leiden. Wat zou het grut op de achterbank nou precies hebben opgestoken van deze anti-krustocht?

Elisabeth Oosterling

